

گفتارهای

مَنْصُورِ هَاشِمِی خراسانی

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

موضوع:

احکام؛ نذر، عهد و سوگند

بسم الله الرحمن الرحيم

دو گفتار از آن جناب حاکی از اینکه سوگند کفارہ دارد، ولی برای نذر و عهد کفارہ‌ای نیست، مگر وفای به آن دو.

۱. أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَلْخِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: مَنْ ابْتُلِيَ مِنْكُمْ بِبَيِّنٍ ثُمَّ كَرِهَهُ فَلَهُ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْهُ، لِأَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَمَنْ ابْتُلِيَ مِنْكُمْ بِنَذْرٍ أَوْ عَهْدٍ فَلَا بَدَّ لَهُ مِنْ أَنْ يُوفِيَ بِهِ، لِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَفْرِضْ لَكُمْ تَحِلَّةَ نَذْرِكُمْ وَلَا عُهْدِكُمْ وَقَالَ: ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ أُوفُوا﴾^۱ وَقَالَ: ﴿يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾^۲.

ترجمه‌ی گفتار:

عبد الله بن محمد بلخی ما را خبر داد، گفت: شنیدم منصور می‌فرماید: هر کس از شما به سوگندی مبتلا شد، سپس از آن کراهت یافت، می‌تواند برای آن کفارہ بدهد (و به آن عمل نکند)؛ چراکه خداوند گشودن سوگندهاتان را برایتان تشریع کرده است، ولی هر کس از شما به نذری یا عهده‌ی مبتلا شد، چاره‌ای ندارد جز اینکه به آن وفا کند؛ چراکه خداوند گشودن نذر هاتان و عهدهاتان را برایتان تشریع نکرده و فرموده است: «به عهد خداوند وفا کنید» و فرموده است: «به نذر وفا می‌کنند و از روزی که شر آن فراگیر است می‌ترسند».

۲. أَخْبَرَنَا قَبِيسُ بْنُ يَعْقُوبَ الْوَرَسَجِيُّ، قَالَ: قُلْتُ لِلْمَنْصُورِ: رَجُلٌ عَاهَدَ اللَّهَ أَوْ نَذَرَ لَهُ لَئِنْ عَاقَاهُ مِنْ مَرَضِهِ يُطْعِمُ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِسْكِينًا حَتَّى يُدْرِكَهُ الْمَوْتُ، فَلَمَّا عَاقَاهُ اللَّهُ قَامَ بِذَلِكَ سَنَةً ثُمَّ تَرَكَهُ، فَمَاذَا عَلَيْهِ؟ قَالَ: يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَيُطْعِمُ فِي كُلِّ يَوْمٍ مِسْكِينًا حَتَّى يُدْرِكَهُ الْمَوْتُ، قُلْتُ: إِنَّهُ عَجَزَ عَنْ ذَلِكَ لِدَهَابِ مَالِهِ وَكِبَرِ سِنِهِ، قَالَ: إِذَا لَا شَيْءَ عَلَيْهِ وَأُحِبُّ أَنْ يُكَفَّرَ كَفَّارَةُ الْيَمِينِ.

۱. الأنعام / ۱۵۲

۲. الإنسان / ۷

ترجمه‌ی گفتار:

قیس بن یعقوب ورسجی ما را خبر داد، گفت: به منصور گفتم: مردی با خداوند عهد کرد یا برایش نذر نمود که اگر او را از بیماری اش عافیت داد، هر روز یک مسکین را طعام دهد تا آن گاه که مرگش فرا رسد، پس چون خداوند او را عافیت داد، یک سال این کار را کرد و سپس آن را ترک نمود، اینک بر عهده‌ی او چیست؟ فرمود: از خداوند طلب آمرزش می‌کند و هر روز یک مسکین را طعام می‌دهد تا آن گاه که مرگش فرا رسد، گفتم: او به خاطر از دست رفتن مالش و بالا رفتن سَنَس از این کار ناتوان شده است، فرمود: در این صورت چیزی بر عهده‌ی او نیست و دوست می‌دارم که کفّاره‌ی سوگند را بپردازد.

شرح گفتار:

کراهت از سوگند، هنگامی مصداق می‌یابد که سوگند خورنده کاری شایسته‌تر از آنچه برایش سوگند خورده است را می‌شناسد و ترجیح می‌دهد که آن را انجام دهد و کفّاره‌ی سوگند، اطعام ده مسکین یا پوشاندنشان یا آزاد کردن یک برده و در صورت ناتوانی، روزه‌ی سه روز است. برای خواندن توضیحات بیشتر درباره‌ی این گفتارهای نورانی، به پرسش و پاسخ ۳۳۵ مراجعه کنید.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌هاشمی خراسانی

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

صفحه توییتر پایگاه

صفحه اینستاگرام پایگاه

صفحه کانال تلگرام پایگاه

صفحه فیس‌بوک پایگاه

لینک مطلب آیین

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.